11/01/2023

Εκοιμήθη ο τέως βασιλιάς Κωνσταντίνος

/ Επικαιρότητα

Σε ηλικία 83 ετών, έφυγε την Τρίτη από την ζωή, ο τέως βασιλιάς της Ελλάδας, Κωνσταντίνος Β' Γκλύξμπουργκ, μετά από σοβαρό πρόβλημα υγείας που αντιμετώπισε τις τελευταίες εβδομάδες. Ο τέως βασιλιάς νοσηλευόταν τις τελευταίες ημέρες στην εντατική ιδιωτικού θεραπευτηρίου των Αθηνών.

Τα συλλυπητήριά του εκφράζει ο πρωθυπουργός **Κυριακος Μητσοτάκης** σε δήλωσή του για τον θάνατο του τέως βασιλιά Κωνσταντίνου.

"Τον λόγο, πλέον, έχει η Ιστορία. Αυτή θα κρίνει δίκαια και αυστηρά τον Κωνσταντίνο της δημόσιας ζωής. Γιατί τον άνθρωπο Κωνσταντίνο τον συνοδεύει, ήδη, η θλίψη και ο σεβασμός μπροστά στην απώλεια της ίδιας της ζωής", αναφέρει ο πρωθυπουργός.

Ειδικότερα, ο κ. Μητσοτάκης σημειώνει στη δήλωσή του:

«Η πολυκύμαντη διαδρομή του τέως βασιλιά Κωνσταντίνου σημάδεψε και σημαδεύτηκε από ταραγμένες στιγμές της σύγχρονης ιστορίας του τόπου. Από τραύματα, τα οποία επούλωσαν, ωστόσο, οι επιλογές, η ελεύθερη συνείδηση και η

ωριμότητα του λαού μας. Αλλά και η διακριτική, είναι αλήθεια, στάση του ιδίου σε όλα τα χρόνια της Μεταπολίτευσης.

Με τον θάνατό του γράφεται, τώρα, και σε ανθρώπινο επίπεδο, ο τυπικός επίλογος ενός κεφαλαίου που έχει κλείσει οριστικά με το δημοψήφισμα του 1974. Τον λόγο, πλέον, έχει η Ιστορία. Αυτή θα κρίνει δίκαια και αυστηρά τον Κωνσταντίνο της δημόσιας ζωής. Γιατί τον άνθρωπο Κωνσταντίνο τον συνοδεύει, ήδη, η θλίψη και ο σεβασμός μπροστά στην απώλεια της ίδιας της ζωής.

Απευθύνω τα ειλικρινή συλλυπητήριά μου στην οικογένειά του».

Κωσταντίνος ο Β’: Ο τελευταίος βασιλιάς των Ελλήνων

Γεννημένος στις **2 Ιουνίου του 1940** στην Αθήνα, ο Κωνσταντίνος Γκλύξμπουργκ, **ανακηρύχθηκε βασιλιάς της Ελλάδας στις 6 Μαρτίου του 1964,** σε ηλικία 24 ετών διαδεχόμενος τον πατέρα του, Παύλο Α΄ μετά τον θάνατό του την ίδια ημέρα.

Τον Σεπτέμβριο της ίδιας χρονιάς παντρεύτηκε την τότε πριγκίπισσα της Δανίας, Άννα Μαρία με την οποία απέκτησε τρείς γιούς και δύο κόρες.

Ήταν γιος του βασιλιά Παύλου Α’, του οίκου των Γκλύξμπουργκ και της βασίλισσας Φρειδερίκης-Λουίζας του Αννοβέρου, αδελφός της μετέπειτα (και πρώην πλέον) βασίλισσας της Ισπανίας Σοφίας και της πριγκίπισσας Ειρήνης.

Το 1941, η οικογένειά του διέφυγε στην Κρήτη και μετά στην Αίγυπτο. Στη διάρκεια του πολέμου έζησαν για μεγάλα διαστήματα στο Κέιπ Τάουν της Νότιας Αφρικής.

Το 1946, μετά την απελευθέρωση η βασιλική οικογένεια επέστρεψε στη χώρα.

Την 1η Απριλίου 1947, ο πατέρας του ανέλαβε το βασιλικό αξίωμα, ύστερα από **το θάνατο του Γεωργίου Β’,** και ο ίδιος ανακηρύχτηκε διάδοχος του θρόνου. Τα πρώτα του γράμματα έμαθε στο δημοτικό σχολείο που λειτούργησε μέσα στα ανάκτορα Ψυχικού. Τις γυμνασιακές του σπουδές έκανε στο **εθνικό εκπαιδευτήριο Αναβρύτων** και συνέχισε στη **Σχολή Ευελπίδων**.

Στις 28 Ιουνίου του 1958, ανακηρύχτηκε αξιωματικός και στα τρία όπλα. Ασχολήθηκε ενεργά με τον προσκοπισμό και το 1959, ανακηρύχτηκε αρχιπρόσκοπος. Το 1960, αναδείχτηκε χρυσός ολυμπιονίκης στη Ρώμη, στο αγώνισμα της ιστιοπλοΐας.

Στις 6 Μαρτίου 1964, την επομένη του θανάτου του πατέρα του ανακηρύχτηκε βασιλιάς σε ηλικία 24 ετών. Στις 18 Σεπτεμβρίου του ίδιου χρόνου, παντρεύτηκε

την πριγκίπισσα Αννα Μαρία της Δανίας, τριτότοκη κόρη του βασιλιά της Δανίας Φρειδερίκου Θ’. Από το γάμο του απέκτησε πέντε παιδιά: την Αλεξία, τον Παύλο, τον Νικόλαο τη Θεοδώρα και τον Φίλιππο.

Στις 15 Ιουλίου του 1965, προκάλεσε την πτώση της κυβέρνησης του Γεωργίου Παπανδρέου, αμφισβητώντας το δικαίωμα του πρωθυπουργού να αναλάβει προσωπικά το υπουργείο Εθνικής Αμυνας. Στη συνέχεια διόρισε τις βραχύβιες κυβερνήσεις Γεωργίου Αθανασιάδη-Νόβα (15 Ιουλίου) και Ηλία Τσιριμώκου (20 Αυγούστου), οι οποίες δεν συγκέντρωσαν ψήφο εμπιστοσύνης. Στις 17 Σεπτεμβρίου διόρισε νέα κυβέρνηση υπό το Στέφανο Στεφανόπουλο, η οποία διατηρήθηκε στην εξουσία επί 15 περίπου μήνες.

Στις 22 Δεκεμβρίου 1966, διόρισε την υπηρεσιακή κυβέρνηση του Ιωάννη Παρασκευόπουλου η οποία έλαβε ψήφο εμπιστοσύνης από τη Βουλή και στις 3 Απριλίου 1967, διόρισε πρωθυπουργό τον Παναγιώτη Κανελλόπουλο με σκοπό τη διεξαγωγή εκλογών. Λίγες ημέρες αργότερα, παρότι αντίθετος με την ομάδα των πραξικοπηματιών που κατέλαβαν την εξουσία την 21η Απριλίου, υπέδειξε για τη θέση του πρωθυπουργού τον Κωνσταντίνο Κόλλια και προσυπέγραψε το διορισμό της υπό αυτόν κυβέρνησης.

Στις 13 Δεκεμβρίου οργάνωσε αντιδικτατορική κίνηση που απέτυχε. Κατέφυγε με την οικογένειά του στη Ρώμη και στη συνέχεια εγκαταστάθηκε στο Λονδίνο.

Την 1η Ιουνίου 1973, το δικτατορικό καθεστώς ανακοίνωσε την κατάλυση της βασιλείας και στις 29 Ιουλίου έκανε **“δημοψήφισμα”** για να κατοχυρώσει την

απόφασή του αυτή.

Το 1974, ύστερα από την πτώση των συνταγματαρχών και την αποκατάσταση της δημοκρατίας, έγινε το **δημοψήφισμα της 8ης Δεκεμβρίου** για το πολιτειακό, με το οποίο **ο Κωνσταντίνος Β’ κηρύχτηκε οριστικά έκπτωτος,** με ποσοστό ψήφων 69,18 % υπέρ της προεδρευομένης Δημοκρατίας.

Μετά την έκπτωσή του, διεκδίκησε ακίνητη περιουσία (Κτήμα και ανάκτορα Τατοίου, κτήμα και ανάκτορο Mon Repos Κερκύρας και δασόκτημα Πολυδενδρίου Λαρίσης) και προσέφυγε στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο. Τελικά η απόφαση που εκδόθηκε τον Νοέμβριο του 2002, του επιδίκασε αποζημίωση 13,7 εκατ. ευρώ.